

Záchranný archeologický výzkum na ulici Dolní Valy v Podivíně

Obr. 1 – dokumentace řezu P1.

V souvislosti s rekonstrukcí vozovky a pokládáním kanalizace na ulici Dolní valy v Podivíně proběhl v období od 23. 10. do 17. 11. 2002 na ploše předmětné stavby záchranný archeologický výzkum.

Historický exkurz

Geografická poloha Podivína na křižovatce starých cest, úrodná krajina, příznivé klimatické podmínky i relativní blízkost surovinových zdrojů skýtalo dostatek příznivých osídlovacích možností již v období pravěku. V 11. a 12. století existovala v prostoru Podivína pravděpodobně rozvinutá sídelní aglomerace. Ve 13. a 14. století se Podivín řadil k menším a méně významným zeměpanským městům na Moravě. Zřejmě měl spíše venkovský

charakter zástavby. Od počátku 14. století byl poměrně často zastavován. Nejdéle trvala lichtenštejnská zástavba, přerušena dobytím a poničením města husity roku 1426. V 16. století zaznamenalo město rozkvět, který byl přerušen Třicetiletou válkou a tatarským vpádem v roce 1663. Snad v souvislosti s tímto vpádem zanikla i podstatná část podivínských hradeb a dvě brány

Archeologický výzkum

Poněvadž výkop (hloubka cca 0,60 m) pro podkladové vrstvy pod vlastní povrch budované komunikace zasáhl jen recentní a novověké navážky, soustředil se vlastní archeologický výzkum v podstatě jen na trasu hloubené kanalizace v úseku od křižovatky ulic Komenského a Dolní valy až po příčnou ulici Radniční. Dno jejího výkopu šlo v průměru ještě o 0,80-1,0 m hlouběji než předvýkop pro komunikaci. Při šířce výkopu 0,60 m byla pro archeologický výzkum zvolena metoda dohledu nad vlastní těžbou trasy kanalizace a následná rekognoskace a dokumentace vzniklých profilů. Protože profily byly většinou porušeny výkopy pro starší kanalizaci, byly dokumentovány jen tři profily. Profil P1 u domu č. p. 9, profil P2 u domu č.p.15 a P3 u domu č.p.16.

Záchranným archeologickým výzkumem bylo v prostoru profilů P1 a P2 zachyceno pod nejsvrchnější recentní navážkou, mocnou cca 0,40-0,50 m, starší cca 0,20-0,30 m mocné souvrství, rámcově datované do období staršího novověku (16. - 18. století). Souvrství sestávalo z terénních úprav či komunikačních horizontů. U některých z těchto vrstev nelze vyloučit, že se jedná o náplavové uložení. Podle výskytu zlomků pozdně středověké a vrcholně středověké keramiky v některých vrstvách a podle jejich charakteru lze usoudit na přemístění původně středověkých kulturních vrstev v období raného novověku do druhotné polohy za účelem úpravy povrchu komunikace. Výše zmíněné souvrství nasedá na stratigraficky starší terénní úpravu. Podle vzorku nalezené keramiky lze tuto vrstvu datovat někde do období 16.-17. století. Pod touto vrstvou byla zachycena ještě starší vrstva blíže nedatované terénní úpravy, představovaná přemístěnou spraší. Podloží ani půdní typ zde nebyly zachyceny.

V ohybu ulice Dolní valy, před domem č. p. 16, byl při hloubení kanalizační šachty zjištěn i půdní horizont, jenž se zde vytvořil na prachovo-jílovitém podloží. Bohužel se v těchto místech v důsledku narušení situace recentní kanalizační šachtou nezachovala následná mladší stratigrafická situace.

Obr. 2 – dokumentace zjištěných archeologických situací.

Vedoucí výzkumu: Mgr. Peter Kováčik

Autoři nálezné zprávy: Mgr. Peter Kováčik, Petra Veselá